

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 21

(1999-2000)

Om samtykke til ratifikasjon av en
skatteavtale mellom Norge og Spania,
undertegnet i Madrid den 6. oktober
1999

*Tilråding fra Finans- og tolldepartementet av 26. november
1999, godkjent i statsråd samme dag.*

1 Innledning

Den 6. oktober 1999 ble det i Madrid undertegnet en overenskomst mellom Norge og Spania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue. Samtykke til undertegning ble gitt ved kongelig resolusjon av 27. mars 1998. Overenskomsten ble på Norges vegne undertegnet av ambassadør Jan E. Nyheim og på Spanias vegne av statssekretær i det spanske finansdepartement, Juan Costa Climent.

Overenskomsten trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumenter, og vil få virkning med hensyn til skatter av inntekt og formue som vedkommer det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft.

2 Generelle bemerkninger

Gjeldende skatteavtale er fra 1963, og har i lengre tid vært moden for reforhandling. Et utkast til ny skatteavtale ble parafert i 1988, men Spania ønsket i første omgang ikke å få dette utkastet undertegnet, ettersom man der var i ferd med å gjennomføre en skattereform. Innen denne reformen var gjennomført hadde det gått såpass lang tid at norske myndigheter fant det ønskelig med en fornyet gjennomgang av det paraferte utkast. På anmodning fra norske myndigheter ble det i mai 1996 ført forhandlinger mellom Norge og Spania, og et nytt utkast ble parafert i Madrid den 23. mai 1996. Den norske delegasjonen ble ledet av ekspedisjonssjef Odd Hengsle, Finansdepartementet.

Den nye skatteavtalen bygger i store trekk på det mønster for bilaterale avtaler som er utarbeidet av OECD. En av de viktigste endringer i den nye avtalen, og et avvik fra OECD-modellen, er at den omfatter virksomhet på kontinentalsokkelen. Gjeldende avtale omfatter ikke virksomhet på kontinentalsokkelen og legger således ikke noen begrensning på norsk beskatning der. I den nye avtalen har man fulgt de generelle retningslinjer for Norges nyere skatteavtaler, ved å la kontinentalsokkelen være omfattet av skatteavtalens gyldighetsområde, samtidig som man har en særskilt artikkel om beskatning av virksomhet og arbeid på sokkelen. Bestemmelsen er nærmere omtalt nedenfor.

Avtalen er inngått på engelsk, norsk og spansk. I tilfelle tolkningstvil skal den engelske tekst være avgjørende.

3 Bemerkninger til de enkelte artiklene i overenskomsten

Artiklene 1 og 2 har bestemmelser om overenskomstens *saklige anvendelsesområde*. I følge artikkel 1 omfatter avtalen personer som er bosatt (hjemmehørende) i den ene eller i begge stater. Artikkel 2 inneholder en oppregning av hvilke skatter som for tiden omfattes av avtalen. Lokale skatter og avgifter omfattes ikke av avtalen.

Artiklene 3 til 5 inneholder *definisjoner* av forskjellige ord og uttrykk som forekommer i overenskomsten.

I samsvar med det som har vært vanlig i de skatteavtaler Norge har inngått de senere år, får overenskomsten anvendelse på kontinentalsokkelen. I likhet med våre øvrige skatteavtaler er det fastslått at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard, Jan Mayen og de norske biland.

De øvrige definisjonene i artikkel 3 følger stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer uttrykket "*person bosatt i en kontraherende stat*". Punktene 2 og 3 regulerer situasjonen hvor en fysisk eller juridisk person etter intern lovgivning i de to stater anses for å være bosatt (hjemmehørende) både i Norge og i Spania.

Artikkel 5 inneholder definisjonen av uttrykket "*fast driftssted*". Denne definisjonen er viktig fordi den danner rammen for skattlegging etter artikkel 7 av fortjeneste ved forretningsvirksomhet som et foretak hjemmehørende i den ene staten oppbærer ved virksomhet i den andre staten.

I følge artikkelens punkt 3 er stedet for et bygningsarbeid, eller et anleggs- eller installasjonsprosjekt å anse som et fast driftssted for foretaket dersom stedet opprettholdes eller virksomheten varer lenger enn tolv måneder.

I punkt 4 er det tatt inn en særlig bestemmelse om at virksomhet som utøves av forskjellige foretak som har interessefelleskap skal ses under ett i relasjon til tolv måneders fristen under visse nærmere forutsetninger.

Punkt 5 angir hva som ikke skal omfattes av begrepet "fast driftssted". I korthet går bestemmelsen ut på at innretninger utelukkende til bruk for lagring og utstilling ikke skal utgjøre fast driftssted.

Punkt 6 regulerer når en representant skal anses for å være "avhengig" og derfor anses for å utgjøre et fast driftssted for foretaket. Dette gjelder når personen har, og vanligvis utøver, fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket. Punkt 7 slår fast at en uavhengig representant ikke utgjør fast driftssted for oppdragsgiveren dersom han opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

Når det gjelder virksomhet på kontinentalsokkelen, er det fastsatt særregler om fast driftssted i artikkel 23, jf nedenfor.

Artiklene 6-21 har regler om beskatning av *forskjellige former for inntekt*. Disse bestemmelsene har til formål å fordele beskatningsgrunnlaget og dermed forhindre dobbeltbeskatning, det vil si at en skattyter blir skattlagt i begge stater av samme inntekt. De detaljerte reglene om de forskjellige inntektskategoriene er avgjørende for om den primære beskatningsretten skal tilfalle

den staten hvor den skattepliktige er bosatt, eller den staten der inntekten skriver seg fra (kildestaten).

Skatteavtalen regulerer ikke trekk på forskuddsstadiet. I prinsippet kan derfor statene tilbakeholde skatt fullt ut etter intern lovgivning. I den utstrekning skatteavtalen medfører at skatt enten skal betales med en redusert sats eller inntekten skal unntas fra beskatning, må etterfølgende justering (refusjon) finne sted.

Artikkel 6 fastsetter at *inntekt av fast eiendom* kan skattlegges i den stat hvor eiendommen ligger (kildestaten). Dette er i overensstemmelse med OECD-mønsteret. Det samme gjelder ved inntekt fra direkte bruk eller annen utnyttelse av fast eiendom.

Artikkel 7 inneholder regler om skattlegging av *fortjeneste ved forretningsvirksomhet* som et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat utøver i den andre staten. Slik virksomhet kan bare inntektsbeskattes i sistnevnte stat dersom den utøves gjennom et fast driftssted der. De nærmere definisjoner av hva som forstås ved et fast driftssted er tatt inn i artikkel 5, jf ovenfor. Derimot inneholder artikkel 7 hovedprinsippene for selve ansettelsen av fortjeneste som skriver seg fra det faste driftsstedet. Artikkelen tilsvarende OECDs mønsteravtale, med unntak av at punkt 4 i OECD-mønsteret er utelatt. Denne bestemmelsen ble strøket som overflødig.

I henhold til OECD-mønsteret er det bare inntekt som kan tilskrives det faste driftsstedet som skal kunne skattlegges i kildestaten. Inntekt av annen, ikke tilknyttet virksomhet, faller derfor utenfor driftsstedets beskatningsgrunnlag.

Artikkelens punkt 2 inneholder grunnregelen for fastsettelsen av fortjenesten til det faste driftsstedet, nemlig at driftsstedet skal tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet dersom det hadde vært et særskilt selvstendig foretak som utøvde samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende forhold, og det opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretaket som har det faste driftsstedet ("armlengdeprinsippet").

Artikkel 8 gir regler om skattlegging av fortjeneste av *internasjonal skips- og luftfartsvirksomhet*. Hva som regnes som internasjonal fart er nærmere definert i artikkel 3 punkt 1 g).

Punkt 1 avviker fra OECD-mønsteret, ettersom det fastsetter at fortjeneste ved drift av skip eller luftfartøy som drives i internasjonal fart, bare kan skattlegges i den staten hvor foretaket er hjemmehørende. Dette er imidlertid i samsvar med de skatteavtaler Norge har inngått i de senere år. Av protokollens punkt I går det frem at bestemmelsen skal tolkes i samsvar med punkt 5 til og med 12 i kommentarene til artikkel 8 i OECDs mønsteravtale.

Punkt 2 klargjør at bestemmelsene i punkt 1 også gjelder fortjeneste når et foretak deltar i en "pool", felles forretningsvirksomhet eller i et internasjonalt driftskontor.

Norge ønsker primært å regulere beskatningen av containere i artikkel 8 i våre skatteavtaler. I den nye skatteavtalen mellom Norge og Spania er det ikke tatt med en slik bestemmelse. Det går imidlertid frem av artikkel 12, samt protokollens punkt I, at inntekt ved såkalt bare-boat charter av skip samt utleie av containere ikke skal regnes som royalty.

I artikkelens punkt 3 er det fastsatt hvordan bestemmelsene skal anvendes i forhold til inntekter som oppebæres av konsortiet SAS. Etter denne bestemmelsen er det kun den del av inntekten som tilfaller den norske interessent, SAS Norge ASA, og som står i forhold til dets andel av SAS-konsortiet som kan beskattes i Norge.

Artikkel 9 omhandler *foretak med fast tilknytning til hverandre*. Bestemmelsen gjelder assosierte selskaper, det vil si mor- og datterselskaper samt selskaper under felles kontroll og ledelse. Bestemmelsen gir ligningsmyndighetene adgang til å forhøye et foretaks skattbare fortjeneste når den har blitt redusert som følge av at det i det økonomiske samkvem mellom dette og tilknyttede foretak er anvendt forretningsvilkår som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak under tilsvarende omstendigheter. Når retting foretas i slike tilfeller skal det anvendte forretningsvilkår for beskatningsformål erstattes med vilkår overensstemmende med den såkalte arm-lengdestandarden, jf skatteloven § 54 første ledd. Bestemmelsen er bygget på prinsippene i OECD-mønsteret.

Artikkel 10 gjelder skattlegging av *dividender* (utbytte). Etter punkt 1 kan slike inntekter skattlegges i den kontraherende staten hvor aksjonæren er bosatt.

De samme inntektene kan dessuten skattlegges i den staten hvor selskapet som utdeler dividendene er hjemmehørende (kildestaten), men den skattesats som kan benyttes er begrenset i punkt 2. Punkt 2 a) fastsetter at kildestatens skattesats ikke må overstige 10 prosent av bruttobeløpet når dividender utbetales til et selskap som direkte innehar minst 25 prosent av aksjekapitalen i det utdelende selskap. Etter punkt 2 b) er skattesatsen som skal benyttes i andre tilfeller begrenset til 15 prosent hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaveren til dividendene.

De ovenfor nevnte begrensninger i adgangen til å kreve kildeskatt gjelder likevel ikke når de aksjer som dividendene utdeles på grunnlag av reelt er knyttet til næringsvirksomhet eller til utøvelse av et fritt yrke gjennom et fast driftssted eller fast sted for selvstendige personlige tjenester, og som rettighetshaveren har i den staten hvor det utdelende selskap er hjemmehørende. Etter artikkelens punkt 4 skal dividendene i slike tilfeller skattlegges i samsvarende med bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14. (Tilsvarende bestemmelser gjelder etter artikkel 11 punkt 5 for renter og etter artikkel 12 punkt 5 for royalty).

Artikkel 11 omhandler *renteinntekter*. Overensstemmende med OECD-mønsteret er det fastsatt at slike inntekter kan skattlegges både i den staten hvor mottakeren er bosatt, jf punkt 1, og i den staten hvor rentene skriver seg fra, jf punkt 2. Kildeskatten i den sistnevnte staten skal imidlertid ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av renter som utbetales fra Norge til en mottaker som er bosatt i utlandet.

I punkt 3 er det gitt visse unntak fra retten til å oppkreve kildeskatt. Etter underpunkt a) omfatter unntaket renter som er rettmessig eid av, eller betalt til, en av de kontraherende statene, statens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslige institusjoner. Av protokollens punkt II går det frem at dette også omfatter sentralbanker. Etter underpunkt b) får unnta-

ket anvendelse der rentene gjelder gjeldsbrev som er garantert eller forsikret av staten m.v. dersom mottakeren av rentene er bosatt i vedkommende stat. Underpunkt c) gjelder renter på langsiktige lån, mens underpunkt d) gjelder renter i forbindelse med kredittsalg av ethvert industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr. Unntaksbestemmelsene i punkt 3 vil kunne få anvendelse på renter betalt til Garantiinstituttet for eksportkreditt og til AS Eksportfinans.

Artikkel 12 gir bestemmelser om skattlegging av *royalty*. Royalty kan skattlegges både i mottakerens bostedsstat og i kildestaten, men satsen for den kildeskatt som kan kreves er begrenset til 5 prosent av royaltyens bruttobeløp. Det er imidlertid tatt inn et unntak fra kildestatens beskatningsrett i annet ledd i punkt 2. Dersom royaltyen er mottatt for bruken av, eller retten til å bruke, skip eller luftfartøy i totalbefraktning eller for containere, i internasjonal fart, skal royaltyen bare kunne skattlegges i den staten der mottakeren er bosatt. Det er for tiden ingen hjemmel i norsk skattelovgivning til å oppkreve kildeskatt av royalty som utbetales fra Norge til mottaker bosatt i utlandet.

Definisjonen av uttrykket *royalty* i punkt 3 avviker fra OECD-mønsteret og de fleste skatteavtaler som Norge har inngått de senere årene, ved at godtgjørelse for bruken av industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr er inkludert i royaltybegrepet, se bokstav b). Begrepet *royalty* omfatter etter den nye skatteavtalen også tilførselen av vitenskapelig, teknisk, industriell eller kommersiell kunnskap (bokstav c)), og etter bokstav d) (iv) omfatter det også bruken av, eller retten til å bruke programvare. Etter bokstav e) omfatter *royalty*-begrepet også hel eller delvis begrensning i bruksretten eller eiendomsretten av det som er nevnt i punkt 3.

Når det gjelder programvare, er det presisert i protokollens punkt III nr 2 at betaling vedrørende programvare ikke anses som *royalty* dersom betalingen gjelder overførsel av full eiendomsrett. Dette innebærer at kun dersom kjøperen av en programvare ikke har fått full råderett over programvaren, for eksempel at han ikke har rett til videresalg, eller han bare kan bruke programmet i en begrenset periode, så vil *royalty*artikkelen komme til anvendelse.

I protokollens punkt III er det fastsatt mer generelle bestemmelser til artikkel 12 punkt 3 bokstavene a), b), c) og d).

Artikkel 13 omhandler skattlegging av *formuesgevinster*. Bestemmelsene bygger på det prinsipp at retten til å skattlegge formuesgevinst bør tilligge den staten som var berettiget til å skattlegge vedkommende formuesgode og dens avkastning før avhendelsen fant sted.

Etter punkt 1 kan den gevinsten som oppebæres ved avhendelse av fast eiendom skattlegges i den kontraherende staten hvor eiendommen ligger.

Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke, kan i henhold til artikkelens punkt 2 skattlegges i den kontraherende staten hvor det faste driftsstedet eller faste stedet befinner seg. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av selve det faste driftsstedet eller det faste stedet.

I henhold til punkt 3 skal gevinst ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart bare kunne skattlegges i den staten hvor det foretak som oppebærer gevinsten er hjemmehørende.

Punktene 4 og 5 inneholder spesielle regler om avhendelse av aksjer eller andre sammenlignbare interesser i visse selskaper.

Etter punkt 6 har en kontraherende stat rett til å beskatte gevinster ved salg av aksjer og andre selskapsrettigheter i et foretak hjemmehørende i denne stat i inntil 5 år etter at aksjonæren har flyttet til den annen stat. Regelen omfatter også gevinst ved avhendelsen av opsjoner eller andre finansielle instrumenter knyttet til aksjer eller selskapsrettigheter som nevnt.

Gevinst ved avhendelse av andre formuesgjenstander enn dem som er spesielt nevnt, kan bare skattlegges i avhenderens bostedsstat, jf punkt 7.

Artikkel 14 gjelder beskatningen av *inntekt ved utøvelse av fritt yrke*. Punkt 1 a) følger OECD-mønsteret, og fastsetter at inntekter ved utøvelse av fritt yrke skattlegges i den staten hvor yrkesutøveren er bosatt, med mindre han i den andre kontraherende staten vanligvis råder over et fast sted (kontor eller lignende) som tjener utøvelsen av hans virksomhet. I så fall kan den sistnevnte staten skattlegge den del av inntekten som kan henføres til et slikt sted. Artikkelen har her etter norsk ønske fått en tilføyelse i punkt b) som avviker noe fra OECD-mønsteret, nemlig at den sistnevnte staten også kan skattlegge inntekten dersom oppholdet i denne staten i ett eller flere tidsrom til sammen utgjør minst 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode. Etter ønske fra Spania går det frem at bestemmelsen i bokstav b) kun gjelder fysiske personer.

Punkt 2 i artikkelen definerer nærmere hva som ligger i begrepet "fritt yrke", og nevner eksempler på aktiviteter og yrkesgrupper som kan falle inn under artikkelen. Oppregningen er ikke uttømmende. Det bemerkes at bestemmelsen bare omhandler selvstendige yrkesutøvere, og derfor ikke for eksempel en lege som er fast ansatt ved en bedrift. Artister og idrettsutøvere er omhandlet særskilt i avtalens artikkel 17.

Lønnsinntekter er omhandlet i *artikkel 15*. Som etter OECD-mønsteret tilkommer det den staten hvor lønsmottakeren er bosatt å skattlegge lønnsinntektene med mindre arbeidet utføres i den andre kontraherende staten. I så fall har den staten hvor arbeidet utføres rett til å skattlegge inntektene. Det gjelder et unntak på bestemte vilkår i artikkelens punkt 2 for kortvarige opphold, den såkalte 183-dagers regel. Under forhandlingene ble problematikken om beskatningen av innleide arbeidstakere drøftet. Etter norsk oppfatning kommer unntaket i punkt 2 ikke til anvendelse dersom arbeidstakeren er innleid. Denne forståelsen er presisert i protokollens artikkel IV. I tillegg er det satt som vilkår for unntaket fra beskatning at arbeidsgiveren ikke må være bosatt i den staten hvor arbeidet utføres.

Artikkelens punkt 3 gir særregler for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart. Lønnsinntekter fra slikt arbeid kan også skattlegges i den staten hvor foretaket er hjemmehørende.

Når det gjelder lønnsutbetalinger til besetningsmedlemmer i SAS, er det inntatt en bestemmelse i punkt 4 om at disse bare skal kunne skattlegges i mottakerens bostedsstat.

Artikkel 16 omhandler *styregodtgjørelse*. Slike inntekter kan i overensstemmelse med OECD-mønsteret skattlegges i den staten hvor selskapet er hjemmehørende.

Artikkel 17 fastsetter at *artister og idrettsutøvere* kan skattlegges i den staten hvor slik virksomhet utøves, uansett reglene i artikkel 14 om fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat tjeneste. Artikkelens punkt 2 inneholder en

tilføyelse som presiserer at den staten hvor artisten eller idrettsutøveren opptrer, har beskatningsrett også hvor vederlaget utbetales til en tredjemann, for eksempel et artistbyrå eller et selskap artisten har opprettet. Reglene i punktene 1 og 2 er i samsvar med OECD-mønsteret.

I punkt 3 er det gitt unntak fra de nevnte regler når besøket i den ene kontraherende staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den andre kontraherende staten. I slike tilfeller skal inntekten bare kunne skattlegges i den staten hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18 omhandler *pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser*. I motsetning til tilsvarende bestemmelse i OECD-mønsteret omhandler denne artikkelen alle typer pensjoner, både private og offentlige. Pensjoner skal skattlegges i den staten hvor pensjonisten er bosatt.

Artikkel 19 omhandler *offentlig tjeneste*. Som hovedregel og i samsvar med OECD-mønsteret er den staten som utreder godtgjørelsen tillagt beskatningsretten. For så vidt angår lønnsutbetalinger gjelder hovedregelen ikke når de bestemte vilkår i punkt 1 b) er oppfylt, og heller ikke i forbindelse med utøvelse av offentlig forretningsvirksomhet, jf punkt 2. Offentlige pensjonsutbetalinger omfattes som nevnt av artikkel 18.

Artikkel 20 fastsetter at *studenter og forretningslærlinger* som er bosatt i den ene kontraherende staten og som midlertidig oppholder seg i den andre kontraherende staten i anledning utdanning eller opplæring, ikke skal skattlegges i den sistnevnte staten for pengebeløp som de mottar til slike formål fra kilder utenfor denne staten. Bestemmelsen samsvarer med OECD-mønsteret og med skatteloven § 26 første ledd bokstav o.

Artikkel 21 gjelder *annen inntekt*, det vil si inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet i overenskomstens øvrige artikler, og artikkelen er i overensstemmelse med OECD-mønsteret. I punkt 1 er det fastsatt at slike inntekter bare skal kunne skattlegges i den staten hvor mottakeren er bosatt. Unntak er gjort i punkt 2, der det foreskrives at inntekter som er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted for utøvelse av fritt yrke skal beskattes etter artiklene 7 og 14.

Artikkel 22 gjelder *formuesbeskatning*. I følge punkt 1 kan formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 skattlegges i den staten hvor eiendommen ligger. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted eller et fast sted, kan etter punkt 2 skattlegges i den staten hvor driftsstedet eller det faste stedet befinner seg.

Punkt 3 og 4 gir særregler vedrørende formue som består av nærmere angitte aksjetyper. Bestemmelsene er tatt inn for å oppnå konsistens med de tilsvarende formuesgevinstrengene i artikkel 13, henholdsvis punkt 5 og 4, jf ovenfor.

Etter punkt 5 kan formue som består av skip og luftfartøy drevet i internasjonal fart, samt løsøre knyttet til driften av disse, bare skattlegges i den staten hvor selskapet er hjemmehørende.

Alle andre deler av formuen som tilhører en person bosatt i en av statene, kan bare skattlegges i denne staten, jf punkt 6.

Artikkel 23 gjelder *virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster på havbunnen og undergrunnen*. Innledningsvis er det slått fast at artikkelens bestemmelser skal ha gjennomslagskraft innenfor sitt avgrensede område uansett hva som måtte følge av overenskomsten for øvrig.

Punkt 1 og 2 omhandler næringsinntekt og fastsetter at slik virksomhet utøvd utenfor kysten av en stat skal anses å utgjøre et fast driftssted eller et fast sted i denne staten, dersom virksomheten utøves i til sammen over 30 dager i enhver tolv månedersperiode. Inntekten fra slik virksomhet kan i såfall skattlegges fra første dag i denne staten. Bestemmelsene i punkt 2 a) og b) tar sikte på å hindre at 30-dagersfristen blir omgått. Av protokollens punkt V går det frem at de kompetente myndigheter skal, dersom det er nødvendig, bestemme ved gjensidig avtale om aktiviteten etablerer et fast driftssted etter artikkel 5 punkt 1.

Punkt 3 inneholder et unntak fra de generelle bestemmelsene i punkt 1 og 2. Etter denne bestemmelsen skal fortjeneste ved transport av forsyninger eller personell, eller ved drift av taubåter eller lignende hjelpesfartøy knyttet til virksomhet som omhandlet i artikkelen, bare kunne skattlegges i den staten der selskapet er hjemmehørende.

I punkt 4 a) er det gitt bestemmelser om beskatning av lønnsinntekter i forbindelse med sokkelvirksomhet. Slik inntekt kan skattlegges i sokkelstaten dersom arbeidsoppholdet til sammen varer mer enn 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode. Det er imidlertid gjort et unntak fra dette i punkt 4 b), som fastsetter at lønnsinntekter for tjeneste ombord i skip eller luftfartøy som er omfattet av unntaksbestemmelsen i punkt 3 kan skattlegges i den staten der arbeidsgiveren er bosatt. Men dersom arbeidsgiveren ikke er bosatt i sokkelstaten, skal denne inntekten bare skattlegges i den staten der mottakeren er bosatt.

Punkt 5 gjelder gevinst ved overføring av rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster, eiendom som i sokkelstaten benyttes i forbindelse med virksomheten utenfor kysten, og aksjer eller andeler som henter sin verdi fra slik eiendom. Beskatningsretten til slike gevinster tilligger sokkelstaten.

Artikkel 24 gir regler om fremgangsmåten til unngåelse av dobbeltbeskatning.

Kreditsystemet (godskrivelsessystemet) innebærer at Norge, overfor personer bosatt i Norge, kan skattlegge en inntekt også når det av avtalens materielle bestemmelser fremgår at inntekten eller formuen kan skattlegges i Spania. Norge må imidlertid innrømme som fradrag i den utlignede skatten et beløp som svarer til den skatten som er betalt i Spania (kildestaten) jf bokstav a). Motsvarende gjelder for Spania.

Videre er det bestemt i bokstav b) at i den utstrekning en person bosatt i en kontraherende stat mottar inntekter som i henhold til noen bestemmelser i avtalen er unntatt fra beskatning i den andre kontraherende staten, så kan denne inntekten likevel tas i betraktning ved beregningen av den skatten som skal betales av vedkommende persons øvrige inntekt (progresjonsforbehold).

Artiklene 25 til 28 inneholder enkelte særlige bestemmelser om ikke-diskriminering (artikkel 25), fremgangsmåten ved inngåelse av gjensidige avtaler mellom de kompetente myndigheter i de to stater (artikkel 26), utveksling av opplysninger (artikkel 27) samt om diplomatiske og konsulære tjenestemenn (artikkel 28). Det er gitt nærmere bestemmelser til artiklene 25 og 26 i protokollen.

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Spania, undertegnet i Madrid den 6. oktober 1999

Artiklene 29 og 30 inneholder sluttbestemmelser (ikrafttredelse og opphør).

I henhold til artikkel 29 punkt 1 skal denne overenskomsten ratifiseres, og overenskomsten vil tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Overenskomsten vil få virkning med hensyn til skatter av inntekt og formue som vedkommer det kalenderår som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft. Fra samme tidspunkt opphører den gjeldende skatteavtalen mellom Norge og Spania.

Finans- og tolldepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Spania, undertegnet i Madrid den 6. oktober 1999.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r:

Stortinget blir bedt om å fatte vedtak om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Spania, undertegnet i Madrid den 6. oktober 1999, i samsvar med et framlagt forslag.

Tilråding fra Finans- og tolldepartementet ligger ved.

Vedlegg 1

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Spania til unngåelse av dobbelbetskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue

Kongeriket Norges Regjering og Kongeriket Spanias Regjering, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og av formue, er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Personer som omfattes av overenskomsten

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.

2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretaket, så vel som skatter av verdistigning.

3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er:

a) I Norge:

- i. inntektsskatt til staten;
- ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
- iii. inntektsskatt til kommunen;
- iv. formuesskatt til staten;
- v. formuesskatt til kommunen;
- vi. skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og
- vii. skatt på honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet;

(i det følgende kalt «norsk skatt»);

a) I Spania:

- i. inntektsskatten på fysiske personer (Impuesto sobre la Renta de las

- Personas Físicas);
- ii. inntektsskatten på selskaper (Impuesto sobre el Sociedades);
- iii. formuesskatten (Impuesto sobre el Patrimonio); og
- iv. lokale skatter på inntekt og formue (Impuestos locales sobre la Renta y el Patrimonio);

(i det følgende kalt «spansk skatt»).

4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst.

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) «Norge» betyr territoriet til Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor, i overensstemmelse med folkeretten og den interne lovgivningen, Kongeriket Norge utøver eller kan i fremtiden utøve myndighet eller suverene rettigheter; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland;
- b) «Spania» betyr territoriet til Kongeriket Spania, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Spanias sjøterritorium, hvor, i overensstemmelse med folkeretten og den interne lovgivningen, Kongeriket Spania utøver eller kan i fremtiden utøve myndighet eller suverene rettigheter;
- c) «en kontraherende stat» og «den annen kontraherende» stat betyr Norge eller Spania slik det fremgår av sammenhengen.
- d) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenlutning av personer;
- e) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- f) «foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
- h) «kompetent myndighet» betyr:
 - i. i Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - ii. i Spania, økonomi- og finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
- i) «statsborgere» betyr:
 - i. alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat;
 - ii. alle juridiske personer, interessentskap og sammenslutninger som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;

2. Når en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt anvender denne overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i overenskomsten, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket på dette tidspunkt har i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på, og den betydning som uttrykket har i henhold til skattelovgivningen i denne stat gjelder fremfor den betydningen som uttrykket gis i annen lovgivning i denne stat.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen eller ethvert annet lignende kriterium, og omfatter også staten selv og dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter. Men uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- a) han skal anses for bosatt bare i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt bare i den stat hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:

- a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrikk;
- e) et verksted, og
- f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et steinbrudd eller ethvert annet sted

hvor naturforekomster utvinnes.

3. Stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installasjonsprosjekt, eller kontroll- eller rådgivningsvirksomhet tilknyttet slike, utgjør et fast driftssted bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn tolv måneder.

4. Ved beregningen av tidsfristen i foregående punkt, skal virksomhet utøvd av et foretak som har fast tilknytning til et annet foretak etter artikkel 9 anses utøvd av det sistnevnte foretaket hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som utøves av sistnevnte foretak, med mindre virksomhetene er utført samtidig.

5. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:

- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring eller utstilling av varer som tilhører foretaket;
- b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring eller utstilling;
- c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
- d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
- e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen aktivitet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som er nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningsstedets eller den industrielle aktivitetens samlede virksomhet som skrives seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.

6. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 7 gjelder for, opptre på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 5, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.

7. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptre innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

8. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives dette faste driftssted.

2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.

5. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.

6. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppebåret ved deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppebåret av SAS Norge ASA, den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat, skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige:

- a) 10 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver

- er et selskap som direkte eller indirekte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
- b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

3. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.

4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de rettigheter hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de rettigheter som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til rentene skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2, renter oppebåret fra kilder i en kontraherende stat av en person bosatt i den annen kontraherende stat skal i alle tilfelle være unntatt fra skatt i den førstnevnte staten hvis:

- a) rentene er rettmessig eiet av, eller betalt av, en kontraherende stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslig institusjon;
- b) rentene er rettmessig eiet av en person bosatt i en kontraherende stat og knytter seg til gjeldsforhold garantert eller forsikret av denne stat, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter eller offentligrettslig institusjon;

- c) renter på langsiktige lån (fem år eller mer) gitt av banker eller andre finansinstitusjoner hjemmehørende i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat;
- d) renter betalt i forbindelse med kredittsalg av ethvert industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der den virkelige rettighetshaver av rentene er bosatt.

4. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder agiobeløp og gevinster som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Uttrykket omfatter også all annen inntekt som etter skattelovgivningen i det land som inntekten skriver seg fra likestilles med inntekt på utlånte penger.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av eller er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.

7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Slik royalty kan også skattlegges i den kontraherende stat hvor royaltien skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til royaltien skal den skatt som ilegges ikke overstige 5 prosent av royaltiens bruttobeløp.

Royalties mottatt for bruken av, eller retten til å bruke, skip eller luftfartøy på bare-boat basis, eller containere, i internasjonal fart, skal imidlertid bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der mottakeren er bosatt.

3. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling eller godskriving, enten den er periodisk eller ikke, og uansett beskrivelse eller beregning, i den utstrekning de mottas som vederlag for:

- a) bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett, patenter, mønster eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer;
- b) bruken av, eller retten til å bruke, ethvert industrielt eller kommersielt eller vitenskapelig utstyr;
- c) tilførselen av vitenskapelig, teknisk, industriell eller kommersiell kunnskap eller informasjon;
- d) bruken av, eller retten til å bruke:
 - i. kinematografiske filmer;
 - ii. filmer eller videobånd for fjernsynsutsendelse;
 - iii. bånd for radioutsendelse; eller
 - iv. programvare.
- e) hel eller delvis unnlattelse av å utnytte eiendomsrett omhandlet i dette punkt.

4. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å betale royaltyen er knyttet til, og royaltyen blir belastet det faste driftssted eller faste sted, da skal royaltyen anses å skrive seg fra den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.

5. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

6. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.

3. Gevinst oppebåret av et foretak i en kontraherende stat ved avhendelse av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

4. Inntekt ved avhendelse av aksjer eller andre sammenlignbare interesser i et selskap, hvis aktiva består helt eller hovedsakelig av fast eiendom, kan skattlegges i den kontraherende stat der aktivene eller de viktigste aktivene til selskapet befinner seg.

5. Inntekt ved avhendelse av aksjer eller andre sammenlignbare interesser som utgjør en del av en vesentlig deltakelse i kapitalen i et selskap hjemmehørende i en av statene, kan skattlegges i denne stat. En person anses for å ha vesentlig deltakelse dersom han eier, alene eller sammen med nærstående, direkte eller indirekte, aksjer eller andre rettigheter, som til sammen gir rett til 25 prosent eller mer av aksjekapitalen eller sammenlignbare interesser i dette selskapet eller har rett til 25 prosent eller mer av fortjenesten fra dette selskapet.

6. Gevinster som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelsen av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et selskap hjemmehørende i den annen kontraherende stat, og gevinster ved avhendelsen av opsjoner eller andre finansielle instrumenter knyttet til slike aksjer eller rettigheter, bare skattlegges i denne annen stat, men bare hvis avhenderen har vært bosatt i denne annen stat på noe tidspunkt i løpet av de siste fem år umiddelbart forut for avhendelsen av aksjene, rettighetene, opsjonene eller finansielle instrumentene.

7. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn de som er omhandlet i de foranstående punkter i denne artikkel, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester - (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

- a) personen har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet i den annen stat med hensyn til utførelsen av hans virksomhet; eller
- b) det er en fysisk person som oppholder seg i den annen stat i ett eller flere

tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsåret;

men bare så mye derav som kan tilordnes de tjenester som er utført i den annen stat.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester (lønnsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18 og 19 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønnsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges også i denne annen stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:

- a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsåret; og
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat; og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse mottatt for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart av et foretak i en kontraherende stat, skattlegges i denne stat.

4. Når en person bosatt i en kontraherende stat mottar godtgjørelse for lønnsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor mottakeren er bosatt.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styret eller annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.

2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som artister eller idrettsutøvere utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i det vesentlige er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten skattlegges bare i den stat der artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser

Pensjoner og annen lignende godtgjørelse og livrenter som skriver seg fra en kontraherende stat, og pensjoner og andre utbetalinger i henhold til det sosiale trygdesystem i en kontraherende stat som betales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.

- a) Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon som omhandlet i artikkel 18, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
- b) Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er utført i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
 - i. er statsborger av denne stat; eller
 - ii. ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.

2. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 17 skal få anvendelse på lønn og annen liknende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Annen inntekt

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

Artikkel 22

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6, tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat, og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.

3. Formue som består av aksjer eller andre sammenlignbare interesser som utgjør en del av en vesentlig deltakelse i kapitalen i et selskap som er hjemmehørende i en av de kontraherende stater, kan skattlegges i denne stat. En person anses for å ha vesentlig deltakelse dersom han eier, alene eller sammen med nærstående, direkte eller indirekte, 25 prosent eller mer av aksjekapitalen eller tilsvarende interesser i dette selskapet eller har rett til 25 prosent eller mer av fortjenesten fra dette selskapet.

4. Formue som består av aksjer eller andre sammenlignbare interesser i et selskap, hvis aktiva består helt eller hovedsakelig av fast eiendom, kan

skattlegges i den kontraherende stat der aktivene eller de vesentligste akti-
vene til selskapet befinner seg.

5. Formue som tilhører et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.

6. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 23

Virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av naturforekomster på havbunnen og undergrunnen

Uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst:

1. En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet i den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 2 og 3 i denne artikkel, anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.

2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av enhver tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsåret. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:

- a) virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretak det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
- b) to foretak skal anses for å ha fast tilknytning til hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller flere andre personer.

3. Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, eller ved driften av taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat der foretaket er hjemmehørende.

4.

- a) Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne annen stat og forutsatt at arbeidet utenfor kysten er utøvet i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 30 dager i løpet av en tolv månedersperiode som begynner eller slutter i det aktuelle inntektsåret.
- b) Lønn og annen liknende godtgjørelse som en person bosatt i en kontrahe-

rende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i en taubåt eller annet hjelpesfartøy knyttet til slik virksomhet, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor det foretak som utfører slik aktivitet er hjemmehørende. Dersom foretaket ikke er hjemmehørende i den stat hvor aktiviteten er utført, skal lønnen og annen liknende godtgjørelse kun skattlegges i den stat hvor mottakeren er bosatt.

5. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:

- a) rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse; eller
- b) eiendom som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat; eller
- c) aksjer i et selskap hjemmehørende i den annen kontraherende stat, og hvis verdi helt eller for den vesentligste del består av slike rettigheter eller slik eiendom eller av slike rettigheter og slik eiendom sett under ett,

kan skattlegges i denne annen stat.

I dette punkt betyr uttrykket «rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse» rettigheter til naturressurser som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder deltakelsen i slike rettigheter.

Artikkel 24

Unngåelse av dobbeltbeskatning

I samsvar med reglene og med forbehold av begrensningene i de interne lover i de kontraherende stater (som over tid kan endres, dog uten å endre de her nevnte prinsipper):

- a) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer inntekt eller eier deler av formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen kontraherende stat, skal den førstnevnte kontraherende stat innrømme:
 - i. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i den annen kontraherende stat;
 - ii. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i den annen kontraherende stat på disse deler av formuen;
 - iii. fradrag for underliggende selskapsskatt skal gis i samsvar med de interne lover i hver av de kontraherende stater.

Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller de samme deler av formue som kan skattlegges i den annen kontraherende stat.

- a) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt

oppebåret eller formue eid av en person bosatt i en kontraherende stat er unntatt fra beskatning i denne stat, kan denne staten likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

Artikkel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold, særlig med hensyn til bosettelse. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1, også få anvendelse på personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

3. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 6 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger til personer bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretak i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige formue på de samme vilkår som gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.

4. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre liknende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Bestemmelsene i denne artikkel skal uansett bestemmelsene i artikkel 2, få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som

ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 25 punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra mottakelsen av den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig for å nå frem til en avtale å ha en muntlig utveksling av synspunkter, kan slik utveksling skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 27

Utveksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst og de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som kommer inn under denne overenskomst. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artikkel 1. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforfølgninger eller annen rettsforfølgning eller avgjøre klager vedrørende skatter som kommer inn under denne overenskomst. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;

- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 28

Medlemmer av diplomatiske stasjoner og konsulat

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 29

Ikrafttredelse

1. Denne overenskomsten skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumenter skal utveksles så snart som mulig.

2. Overenskomsten trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og dens bestemmelser skal ha virkning:

a) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år da overenskomsten trer i kraft og etterfølgende år;

a) i Spania:

- i. med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden på inntekt som oppbæres på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft;
- ii. med hensyn til andre skatter på inntekt og formue i ethvert inntektsår som begynner på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år overenskomsten trer i kraft.

3. Overenskomsten mellom Norges Regjering og Spanias Regjering til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, undertegnet i Madrid 25. april 1963, skal opphøre og slutte å ha virkning fra den dato da denne overenskomsten får virkning overensstemmende med punkt 2 i denne artikkel.

Artikkel 30

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den bringes til opphør av en av de kontraherende stater. Hver av de kontraherende stater kan bringe overenskomsten til opphør når som helst etter fem år fra den datoen da denne overenskomsten trer i kraft, under forutsetning av at det gjennom diplomatiske

kanaler er gitt minst seks måneder skriftlig underretning om oppsigelse. I så fall skal overenskomsten opphøre å ha virkning:

a) i Norge:

med hensyn til skatter av inntekt eller formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år varselet blir gitt;

a) i Spania:

- i. med hensyn til skatter tilbakeholdt ved kilden på inntekt som oppbæres på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år da varsel om oppsigelse blir gitt;
- ii. med hensyn til andre skatter på inntekt og formue i ethvert inntektsår som begynner på eller etter den første dagen i januar i det kalenderår som følger etter det år da varsel om oppsigelse blir gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Madrid den sjettede dag i oktober 1999 på det norske, spanske og engelske språk, slik at de tre tekstene har samme gyldighet. Ved tilfelle av uoverensstemmelse mellom fortolkningen av den norske og den spanske teksten, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Kongeriket Norges Regjering:

Jan E. Nyheim

(sign.)

For Kongeriket Spanias Regjering:

Juan Costa Climent

(sign.)

Protokoll

Ved undertegningen i dag av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Spania til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er de undertegnede blitt enige om følgende bestemmelser, som skal utgjøre en integrert del av overenskomsten:

I

Til artikkel 8

Ved anvendelsen av artikkel 8 skal «inntekt vunnet ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart» forstås i samsvar med punkt 5 til og med 12 i kommentarene til artikkel 8 (skipsfart, transport på vannveier innenlands og luftfart) i Organisasjonen for økonomisk utvikling og samarbeid (OECD) sin mønsteravtale til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue.

II

Til artikkel 11

Ordet «offentligrettslig institusjon» i punkt 3 bokstav a) dekker også sentralbanker.

III

Til artikkel 12

1. Dersom teknisk assistanse gis i henhold til eller i sammenheng med en kontrakt, og betalingen for assistansen dekkes av artikkel 12 punkt 3 a), b), c) og d), skal betalingen for slik assistanse regnes som royalty dersom assistansen er et middel for å muliggjøre anvendelsen eller utnyttelsen av kontrakten, men bare dersom assistansen er avhengig og underordnet en slik kontrakt, og den er ytt av eieren av slik eiendom eller rettighet eller av en nærstående person som omtalt i artikkel 9.

2. Det er enighet om at betaling vedrørende programvare ikke anses som royalty dersom betalingen gjelder overførsel av full eiendomsrett.

IV

Til artikkel 15

For å motvirke skatteunndragelse og for å klargjøre anvendelsesområdet for artikkel 15 punkt 2, spesielt med henblikk på situasjoner med arbeidsutleie, skal de kompetente myndigheter, dersom det er nødvendig, ved gjensidig overenskomst fastsette om betingelsene i nevnte bestemmelse er oppfylt.

Det skal anses for å foreligge en situasjon med arbeidsutleie dersom en arbeidstaker er stilt til rådighet av en person (utleier) til en annen person (bruker), for å utføre arbeid for sistnevnte i aktivitet som brukeren utøver i den staten hvor arbeidet er utøvd, og hvor utleieren ikke har resultatansvar og -risiko for arbeidstakerens arbeid.

Avgjørelsen av om en arbeidstaker skal anses for å være utleid skal foretas på bakgrunn av en bred vurdering, hvor det særskilt skal legges vekt på følgende:

- a) om det er brukeren som har instruksjonsmyndigheten over arbeidstakeren;
- b) om arbeidet er utført på et sted som er under brukerens kontroll og ansvar;
- c) om godtgjørelsen til utleieren er beregnet på grunnlag av den tid som er brukt, eller om det på andre måter er en sammenheng mellom denne godtgjørelsen og den lønn som arbeidstakeren mottar;
- d) om verktøy og materialer er stilt til arbeidstakerens rådighet i alt vesentlig av brukeren;
- e) om antall arbeidstakere og om deres kvalifikasjoner ikke alene er bestemt av utleieren.

V

Til artikkel 23

Ved anvendelsen av artikkel 23 punkt 1 skal de kompetente myndigheter, dersom det er nødvendig, ved gjensidig avtale bestemme om aktiviteten etablerer et fast driftssted etter artikkel 5 punkt 1.

VI

Til artikkel 25

Det er enighet om at bestemmelsene i artikkel 25 ikke skal være til hinder for at en kontraherende stat anvender regler i sin interne lovgivning om tynn kapitalisering.

VII

Til artikkel 26

Fremgangsmåten ved gjensidige overenskomster skal særlig benyttes i saker der det oppstår økonomisk dobbeltbeskatning som følge av artikkel 9.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i to eksemplarer i Madrid den sjette dag på det norske, spanske og engelske språk, slik at de tre tekstene har samme gyldighet. Ved tilfelle av uoverensstemmelse mellom fortolkningen av den norske og den spanske teksten, skal den engelske teksten være avgjørende.

For Kongeriket Norges Regjering:

Jan E. Nyheim

(sign.)

For Kongeriket Spanias Regjering:

Juan Costa Climent

(sign.)

Vedlegg 2

Convention between the Kingdom of Norway and the Kingdom of Spain for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

The Government of the Kingdom of Norway and the Government of the Kingdom of Spain desiring to conclude a Convention for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

Article 1

Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Norway:

- i. the national tax on income (inntektsskatt til staten);
- ii. the county municipal tax on income (inntektsskatt til fylkeskommunen);
- iii. the municipal tax on income (inntektsskatt til kommunen);
- iv. the national tax on capital (formuesskatt til staten);
- v. the municipal tax on capital (formuesskatt til kommunen);
- vi. the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørlednings-transport av utvunnet petroleum); and
- vii. the national tax on remuneration to non-resident artistes (lov om skatt på honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet);

(hereinafter referred to as «Norwegian tax»);

- a) in Spain:
- i. the income tax on individuals (Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas);
 - ii. the corporation tax (Impuesto sobre Sociedades);
 - iii. the capital tax (Impuesto sobre el Patrimonio); and
 - iv. local taxes on income and on capital (Impuestos locales sobre la Renta y el Patrimonio);

(hereinafter referred to as «Spanish tax»).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term «Norway» means the territory of the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial sea upon which, in accordance with international law and in application of its legislation, the Kingdom of Norway exercises or may in the future exercise jurisdiction or sovereign rights; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian dependencies («biland»);
- b) the term «Spain» means the territory of the Kingdom of Spain, including any area outside the territorial sea upon which, in accordance with international law and in application of its legislation, the Kingdom of Spain exercises or may in the future exercise jurisdiction or sovereign rights;
- c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Norway or Spain as the context requires;
- d) the term «person» comprises an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term «competent authority» means:
 - i. in Norway, the Minister of Finance and Customs or his authorized representative;
 - ii. in Spain, the Minister of Economy and Finance or his authorized representative.
- i) the term «nationals» means:
 - i. all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
 - ii. all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a) person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;

- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project or supervisory or consultancy activities connected therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activities last for a period of more than 12 months.

4. For the purpose of calculating the time limits in the preceding paragraph, activities carried on by an enterprise associated with another enterprise within the meaning of Article 9 shall be regarded as carried on by the last-mentioned enterprise if the activities in question are substantially the same as those carried on by that last-mentioned enterprise, unless they are carried on simultaneously.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business or industrial activities resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting

State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State, but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as profits derived by SAS Norge ASA, the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

Article 9

Associated enterprises

Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly or indirectly at least 25 per cent of the capital in the company paying the dividends;
- b) in all other cases 15 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subject to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest derived from sources within a Contracting State by a resident of the other Contracting State shall in all events be exempt from tax by the first-mentioned State if:

- a) the interest is beneficially owned by, or is paid by, a Contracting State, a

- b) political subdivision, a local authority or an instrumentality thereof;
- b) the interest is beneficially owned by a resident of a Contracting State with respect to debt obligations guaranteed or insured by that State, a political subdivision, a local authority or an instrumentality thereof;
- c) interest on long-term loans (5 or more years) granted by banks or other financial institutions which are residents of a Contracting State shall be taxable only in that State;
- d) interest paid in connection with the sale on credit of any industrial, commercial, or scientific equipment, shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner of the interest is a resident.

4. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as all other income assimilated to income from money lent by the taxation laws of the State in which the income arises.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In that case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the benefi-

cial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

However, royalties received in consideration for the use of, or the right to use, ships or aircraft on a bare boat basis, or containers, in international traffic, shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident.

3. The term «royalties» in this Article means payments or credits, whether periodical or not, and however described or computed, to the extent to which they are made as consideration for:

- a) the use of, or the right to use, any copyright, patent, design or model, plan, secret formula or process, trade mark, or other similar property or right;
- b) the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment;
- c) the supply of scientific, technical, industrial or commercial knowledge or information;
- d) the use of, or the right to use:
 - i. motion picture films;
 - ii. films or video tapes for use in connection with television;
 - iii. tapes for use in connection with radio broadcasting; or
 - iv. software;
- e) total or partial forbearance in respect of the use or supply of any property right referred to in this paragraph.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and the royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that State.

4. Income from the alienation of shares or comparable interest in a company, the assets of which consist wholly or principally of immovable property, may be taxed in the Contracting State in which the assets or the principal assets of the company are situated.

5. Income from the alienation of shares or comparable interests forming part of a substantial participation in the capital of an enterprise with its residence in one of the States, may be taxed in that State. A person is considered to have a substantial participation when he owns, alone or with associated persons, directly or indirectly, shares or other rights, the totality of which gives the right to 25 per cent or more of the share capital or comparable interest in that company or has the right to 25 per cent or more of the profits of that company.

6. Gains derived by an individual of a Contracting State from the alienation of shares or other rights in a company which is a resident of the other Contracting State, as well as gains from the alienation of options or other financial instruments related to such shares or rights, may be taxed in that other State, but only if the alienator has been a resident of that other State at any time during the five years immediately preceding the alienation of the shares, rights, options or financial instruments.

7. Gains from the alienation of any property other than those mentioned in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. In any case such an income may also be taxed in the other Contracting State if:

- a) he has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities, or
- b) he is an individual who is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months, commencing or ending in the fiscal year concerned;

but only so much thereof as is attributable to services performed in that other State.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may also be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

4. Where a resident of a Contracting State derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State in which the recipient is a resident.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or another

similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2, shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18

Pensions, annuities and payments under the social security system

Pensions and other similar remuneration and annuities arising in a Contracting State, as well as pensions and other payments under the social security system of a Contracting State which are paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

Article 19

Government service

1.

- a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension as covered by Article 18, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration other than pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital constituted by shares or comparable interests forming part of a substantial participation in the capital of a company which is resident in one of the States, may be taxed in that State. A person is considered to have a sub-

stantial participation when he owns, alone or with associated persons, directly or indirectly, 25 per cent or more of the share capital or comparable interests in that company or has the right to 25 per cent or more of the profits of that company.

4. Capital constituted by shares or comparable interests in a company, the assets of which consist wholly or principally of immovable property, may be taxed in the Contracting State in which the assets or the principal assets of the company are situated.

5. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by ships or aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

6. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

Activities relating to the exploration or exploitation of natural resources in the seabed and its subsoil

Notwithstanding any other provision of this Convention:

1. A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and its subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 2 and 3 of this Article, be deemed to be carrying on a trade in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned. However, for the purposes of this paragraph:

- a) activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
- b) two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.

3. Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to or between locations where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed and its subsoil and their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or from the operation of tugboats or other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

4.

- a) Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed and its subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in

that other State, be taxed in that other State provided that the employment offshore is carried on for a period or periods exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned.

- b) Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to or between locations where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed and its subsoil and their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard a tugboat or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the Contracting State of which the enterprise carrying on such activities is a resident. When the enterprise is not a resident of the State where the activities are carried on, the salaries, wages and similar remuneration shall be taxable only in the State where the recipient is a resident.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) exploration or exploitation rights; or
b) property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed and its subsoil and their natural resources situated in that other State; or
c) shares in a company resident in the other Contracting State the assets of which consist wholly or principally of such rights or such property or from such rights and such property taken together,

may be taxed in that other State.

In this paragraph «exploration or exploitation rights» means rights to natural resources to be produced by the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources in the other Contracting State, including the participation in such rights.

Article 24

Elimination of double taxation

In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of the Contracting States (as may be amended from time to time without changing the general principle thereof):

- a) Where a resident of a Contracting State derives income or owns elements of capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow:
- i. as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State;
 - ii. as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in the other Contracting State on the elements of capital;
 - iii. the deduction of the underlying corporation tax shall be given in accordance with the internal legislation of each of the Contracting States.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the

case may be, to the income or the same elements of capital which may be taxed in the other Contracting State.

- a) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the receipt of the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention and of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

Entry into force

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in Norway:

in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the Convention enters into force and subsequent years;

a) in Spain:

- i. in respect of taxes withheld at source, in relation to income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- ii. in respect of other taxes, in relation to the income or capital of any tax year beginning on or after the first day of January of the Calendar year next following that in which the Convention enters into force.

3. The Convention between the Government of Norway and the Government of Spain for the avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and Capital signed in Madrid on 25. April 1963, shall terminate and cease to have effect from the date the present Convention has effect in accordance with paragraph 2 of this Article.

Article 30

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting States may terminate the Convention at any time after five years from the date of which this Convention enters into force, provided that, at least six months prior written notice of termination has been given through diplomatic channels. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Norway:

in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the notice is given;

a) in Spain:

- i. in respect of taxes withheld at source, in relation to income derived on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
- ii. in respect of other taxes, in relation to the income or capital of any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the Convention.

Done in Duplicate at Madrid this sixht day of October 1999, in the Norwegian, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation between the Spanish and the Norwegian texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Norway

Jan E. Nyheim

(sign.)

For the Government of the Kingdom of Spain

Juan Costa Climent

(sign.)

Protocol

At the signing today of the Convention between the Kingdom of Norway and the Kingdom of Spain for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention:

I

To Article 8

For purposes of Article 8, «income from the operation of ships or aircraft in international traffic» will be applied in accordance with paragraph 5 through 12 of the Commentary on Article 8 (Shipping, Inland Waterways Transport and Air Transport) of the Model Convention for the Avoidance of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital of the Organization for Economic Cooperation and Development.

II

To Article 11

The word «instrumentality» which is referred in letter a) of paragraph 3 covers Central Banks.

III

To Article 12

1. Where technical assistance is supplied under or in relation with a contract the payments for which are covered by a), b), c) or d) of paragraph 3 of Article 12, and such assistance is furnished as a means of enabling the application or enjoyment of that contract, the payments for such assistance shall be regarded as royalties, but only where the assistance is ancillary and subordinate to such a contract and is rendered by the owner of such property or right or by such related person as is mentioned in Article 9.

2. It is understood that software payments do not constitute royalties when the consideration is paid for the transfer of the full ownership.

IV

To Article 15

In order to prevent tax avoidance and to clarify the application of paragraph 2 of Article 15, in particular in situations of hiring out of labour, the competent authorities shall, where necessary, determine by mutual agreement whether the conditions of said paragraph are met.

A situation of hiring out of labour shall be considered to exist where an employee is put at disposal by a person (hirer), to another person (user) to carry out work for the latter in the course of an activity the user carries on in the State where the work is performed, and where the hirer does not bear the responsibility and risk for the results produced by the employee's work.

In determining whether an employee shall be considered hired-out, a general evaluation shall be made where particular weight shall be put on whether:

- a) the authority to instruct the worker is with the user;
- b) the work is performed at a place which is under the control and responsibility of the user;
- c) the remuneration to the hirer is calculated on the basis of the time utilised, or there is in other ways a connection between this remuneration and wages received by the employee;
- d) tools and materials are essentially put at the employee's disposal by the user;
- e) the number and qualifications of the employees is not solely determined by the hirer.

V

To Article 23

For the purposes of the application of paragraph 1 of Article 23 the Competent Authorities shall, where necessary, determine by mutual agreement if the activities constitute a permanent establishment according to paragraph 1 of Article 5.

VI

To Article 25

Om samtykke til ratifikasjon av en skatteavtale mellom Norge og Spania, undertegnet i Madrid den 6. oktober 1999

It is understood that the provisions of Article 25 shall not prevent the application by a Contracting State of its domestic law concerning thin capitalization.

VII

To Article 26

The Mutual Agreement Procedure shall apply particularly to cases where due to the application of Article 9 an economic double taxation arises.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the Protocol.

Done in Duplicate at Madrid this sixth day of October 1999, in the Norwegian, Spanish and English languages, all three texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation between the Spanish and the Norwegian texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Norway

Jan E. Nyheim

(sign.)

For the Government of the Kingdom of Spain

Juan Costa Climent

(sign.)